గోరంతదీపం

- అంజన కోడూరి

(గత సంచిక తరువాయి)

"పోస్టర్స్‌కి పేపర్ కావాలంటే పక్కగదిలో ఉంటాయి తీసుకువెళ్ళండి"

అందరూ లేచారు. "మేమివాళ ఈవినింగ్‌కల్లా డిసైడ్ చేస్తాం. మా ప్లాన్ మీతో ఎలా, ఎప్పుడు షేర్ చేసుకోవాలి?" అంది అంజలి.

"ఇవాళ ఈవినింగ్ నేను మీకు కాల్ చేస్తాను. ప్రోగ్రెస్ బట్టి డిసైడ్ చేద్దామా?" అన్నాడు.

"నా సెల్ నంబర్ తీసుకోండి" అని అంజలి వెంటనే తన నంబర్ ఇచ్చింది. ఏంటి ఈ ఆత్రం తనకు, ఇతనితో మాట్లాడటానికి మనసులోనే తిట్టుకుంది.

బైటకు వస్తుంటే "అంజలి.." వెనకనుండి రవి పిలిచాడు.

"మీకు కుక్కలంటే భయం అన్నారు. ఒక్కసారి మా సీజర్‌ని పరిచయం చేస్తాను. ఈసారి చూసి అరవదు వస్తారా ఇటు."

"నావల్ల కాదు" అంది అంజలి.

"పర్లేదు నేనుంటాను."

నెమ్మదిగా రవి దగ్గరకు వెళ్ళింది. పెద్ద జాతి కుక్క అది. వీళ్ళవంకే చూస్తుంది. "మీ చెయ్యి ఇటు ఇవ్వండి. వాసన చూస్తుంది" అన్నాడు.

భయపడుతున్న అంజలిని చూసి చెయ్యిపట్టుకుని తీసుకువెళ్ళి సీజర్ దగ్గర చెయ్యిపెట్టాడు. సీజర్ వాసన చూసింది చిన్నగా మొరిగింది.

"ఇంక మీరు ఫ్రెండ్స్ అయ్యారు. మిమ్మల్నేమీ అనదు. మీరందరూ కూడా రండి దగ్గరకు" అన్నాడు.

అందరూ కుక్కదగ్గరకు వచ్చారు. ఇంకా తన చెయ్యి, రవి చేతిలో ఉందని గమనించి, అంజలి నెమ్మదిగా వదిలించుకుంది.

"ఆర్ యు ఓకే?" మృదువుగా అడిగాడు రవి.

నెమ్మదిగా కళ్ళు పైకెత్తి రవిని చూసింది. "ఊ" అంది.

బాబోయ్ ఇతని కళ్ళల్లో ఏదో మాజిక్ ఉంది. ఇంత ఎక్స్‌ప్రెసివ్‌గా అందంగా ఉన్నాయో అయినా పిచ్చెక్కింది నాకు. ఏంటీ ఈ మతిలేని ఆలోచనలు అని తిట్టుకుంది అంజలి.

ఇంటికి వచ్చి అందరూ ఎక్సైటెడ్‌గా ఎలాంటి టాపిక్స్ గురించి మాట్లాడాలి అన్నీ లిస్ట్‌గా రాసుకున్నారు. సాయంత్రానికల్లా ఒక ఐడియా వచ్చింది. నర్సిని అడిగి వాళ్ళ పాలెంలో వాళ్ళ ఇంటి పరిస్థితులు వాళ్ళ అవసరాలు అన్నీ తెలుసుకున్నారు.

"మంచి పని మొదలుపెడుతున్నాం. గుడికి వెళదాం అందరూ స్నానాలు చెయ్యండి" అని హడావుడి చేసింది అంజలి.

గోధూళి వేళ పొలం పనులు పూర్తిచేసుకుని ఎడ్లు ఇంటి మొఖం పట్టాయి. ఆడపిల్లలు ముగ్గురూ చక్కగా చీరలు కట్టుకుని మల్లెపూలు పెట్టుకుని పూజ సామాన్లతో గుడికి బయలుదేరారు.

పాత శివాలయం లోపల్నుండి గంటలు మోతలు వినిపిస్తున్నాయి. కాళ్ళు కడ్డుకుని లోపలికి వెళ్ళారు అందరు. పూజారిగారు అంజలిని పలకరించారు. ప్రదక్షిణాలు పూర్తిచేసి అందరూ అక్కడే కూర్చున్నారు.

"చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది ఈ గుడిలో" అన్నాడు వివేక్, అంతలోకి అంజలి సెల్ మోగింది. రవి చేశాడు.

"ఎంతవరకు వచ్చింది ప్రోగ్రెస్ అని ఫోన్ చేశాను" అన్నాడు.

"దాదాపు ఫైనల్ అయ్యింది కానీ మాకు కొన్ని క్వొశ్చెన్స్ ఉన్నాయి. మీరు ఎప్పుడు ఫ్రీగా ఉంటారు?" అని అడిగింది అంజలి.

"అంటే మేము గుడికి వచ్చాం. బయలుదేరబోతున్నాం. మీకు ఖాళీ ఉంటే ఓ అరగంటలో మీకు ఫోన్ చేయొచ్చా?" కంగారుగా అడిగింది.

"పోనీ ఓ అరగంటయ్యాక మీ ఇంటికి వస్తాను మాట్లాడుకుందాం" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"లేవండి అందరూ రవిగారు వస్తున్నారు మా ఇంటికి" అని బయలుదేరదీసింది.

ఇంట్లో అన్నపూర్ణగారికి చెప్పింది రవి వస్తున్నట్లు. అంతలో రవి వచ్చాడు. అందరికీ టిఫెన్లు, నిమ్మరసం ఇచ్చారు అన్నపూర్ణగారు.

వాళ్ళు రాసిన ప్లాను చూపించారు. ఆడవాళ్ళను, మొగవాళ్ళను వేరే వేరేగా కూర్చోపెట్టి పర్సనల్ హైజెన్ లాంటి చిన్న ప్రాథమిక విషయాల మీద మాట్లాడటం. మొదటిరోజు అందరికీ డెట్టాల్ సోప్స్ ఇద్దామనుకున్నాం.

రెండవరోజు, చిన్న వయసులో పెళ్ళిళ్ళు, ఎందుకు చేసుకోకూడదు? పిల్లల ఆరోగ్యం మీద.

మూడవ రోజు వాళ్ళ ప్రశ్నలు ఏముంటాయి అడిగాడు రాజేష్.

"డెట్టాల్ సోప్స్ అని ఎందుకన్నామంటే ఇక్కడ పబ్లిక్ టాయ్‌లెట్స్ వలన ఇన్‌ఫెక్షన్స్ చాలా వస్తాయి వాటి గురించి అవేర్‌నెస్ తీసుకురావాలి" అన్నాడు వివేక్.

"మంచి ఐడియా. నేను సోప్స్ తెప్పిస్తాను పంచటానికి" అన్నాడు రవి.

"వద్దు ఇది మా కంట్రిబ్యూషన్. ఎన్ని ఫ్యామిలీస్ ఉన్నాయో చెప్పండి చాలు హైజెనిక్ కిట్‌లుగా ఇస్తాం"

"నాన్న దగ్గర బాగా డబ్బులున్నాయండి హైదరాబాద్‌లో ఓ రోజు పార్టీ ఖర్చు వదులుకుంటే ఇలాంటివి చేయొచ్చు. చెయ్యనివ్వండి" నవ్వుతూ అన్నాడు వివేక్.

"మా ఊళ్ళో ఓ 75 కుటుంబాలు ఉన్నాయి. కూలి చేసేవాళ్ళు, ఇల్లు పనులు, చాకలి పని ఎవరైనా కానీ ఇక్కడ సక్సెస్ అయితే ప్రక్కనే ఉన్న పల్లెల వాళ్ళకు కూడా పెడదాం" అన్నాడు రవి.

అంతలోకి సీతారామయ్యగారు వచ్చారు. వీళ్ళ ఆలోచనలు విని చాలా సంతోషించారు. ఇంక వెళతానని రవి లేచాడు.

"భోంచేసి వెళ్ళండి అంది" అంజలి.

అందరూ బలవంతం చేశారు కానీ రవి "ఇప్పుడే కదా టిఫెన్ చేశాను. స్కూల్‌కి వెళ్ళాలి. ఇంకెప్పుడన్నా ఉంటాలే భోజనానికి" అని బయలుదేరాడు.

అందరూ బైటగేటు వరకు వచ్చారు, "వస్తాను" అని అందరికి చెప్పి అంజలి వంక ఓ క్షణం చూసి, "బై" అని అన్నాడు. తన మొహం ఎవరన్నా చూస్తే ఏం పసికడతారో అని భయం వేసింది అంజలికి. గబగబా లోపలికి వచ్చింది. రవి క్యాజువల్‌గా చెప్పాడో లేక స్పెషల్‌గా చెప్పాడో అర్థంకాలేదు.

రాత్రి భోజనం చేసేటప్పుడు రవి గురించి రాధిక అడిగింది "ఇంత చిన్న అతను అని అనుకోలేదు అంకుల్ మేము. చాలా హుందాగా వున్నాడు. పెళ్ళి అయిఇందా? ఎంత వయసు ఇతనికి"

"రవికి 30 -31 ఉంటాయనుకుంటా. పెళ్ళికాలేదు. మొదట్లో పల్లెటూర్లోనే ఉంటాడు అనేసరికి వచ్చిన సంబంధాలు కూడా వెనక్కి వెళ్ళాయి. మంచివాడు బోలెడంత ఆస్తి, పెద్ద ఇల్లు. అయినా సరే పల్లెటూరి కాపురం అంటే ఇష్టపడటం లేదు ఎవ్వరూ. ఇలా కొన్ని సంబంధాలు అయ్యేసరికి రవి తెగేసి చెప్పాడు పెళ్ళి చేసుకోనని. నా ఆశయం ఒక్కటే మన చుట్టుపక్కల ఊళ్ళు బాగుపడాలి అని అంతే. నేను పెళ్ళిచేసుకోకపోతే ఈ దేశానికి ఏమి నష్టంలేదు అని. వాళ్ళ అమ్మా నాన్నలకు ఇదే దిగులు. దానికి తోడు ఊళ్ళో గొడవలు"

"మర్చిపోయా అంజలి, మీరు గుడికి వెళ్ళినప్పుడు సరోజ వచ్చిం . గుర్తుందా?" అన్నారు అన్నపూర్ణగారు.

"ఇంకొక నాలుగురోజుల్లో తన పెళ్ళి. నువ్వు వచ్చావని తెలిసి కలవటానికి వచ్చింది. అందర్నీ పెళ్ళికి ఉండాలని, రమ్మని మరీ మరీ చెప్పింది."

"రేపు వెళ్ళి కలుస్తాలే అమ్మ" అంది.

"చిన్నప్పుడు కలిసి ఆడుకునేవాళ్ళం. మాకు దూరపు బంధువు కూడా" అంది అందరితో.

అంజలికి నిద్రపట్టటంలేదు. రాత్రి పది అయ్యింది. ఎన్నడూ లేనిది ఎందుకీ కలవరం. తన గురించి నాకేం తెలుసని ఇంత ఆలోచన. తన గొంతు వింటూ ఉండిపోవాలని. ఆ కళ్ళు.. కిటికీ బైటున్న కొబ్బరాకు మీదుగా జాలువారే వెన్నల తలలోని మల్లెపూలు, టేబుల్ మీదున్న తిలక్ 'అమృతం కురిసిన రాత్రి' అన్నీ కొత్త అర్థాల్ని ఆలోచన్లని రేకెత్తిస్తున్నాయెందుకని.

వద్దు తప్పు కలిసి పని చెయ్యాలి. నేనింత తొందరగా బైటపడకూడదు. వద్దు. అంజలి నిద్రపో.

రవి కుర్చీలో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నాడు. రవి గది డాబా మీద ఉంది. నిద్రపట్టడంలేదు. ఏదో తెలియని అలజడి. కారణం అంజలి. "ఏమైంది ఇవాళ నాకు. ముగ్ధత్వంకు మారురూపంలా ఎప్పట్నుండో మూసి ఉన్న మది గది తలుపులను సున్నితంగా తీసింది.

పొద్దున్న ఎందుకు, సీజర్ వంకతో తన చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. సాయంత్రం ఫోన్‌లో కాకుండా ఎందుకు వాళ్ళింటి వెళ్ళాను. తనను చూడటానికేగా.

లేత గులాబి రంగు చీరలో, తలలో మల్లెలు. ఎప్పుడూ నవ్వే కళ్ళు. అందరివంకా చూస్తూ మాట్లాడటానికి ఎంత ప్రయత్నం చేయాల్సి వచ్చింది.

ఏమైంది నాకు? నీ జీవితంలో ఎవరినీ రానివ్వకూడదనుకున్నాకదా అందులో తొలిచూపులోనా? నేనేమన్నా టీనేజర్‌నా? ఏంటీ పిచ్చితనం.

లేదు రేపట్నుండీ జాగ్రత్తగా ఉండాలి. లేకపోతే నా గురించి చీప్‌గా ఊహించుకుంటుంది. అది తను భరించలేడు." చిన్నగా నిట్టూర్చి వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

పొద్దున్నే తయారయ్యి మగపిల్లలు, సీతారామయ్యగారితో కలిసి టౌన్‌కి వెళ్ళారు సామాన్లు కొనటానికి. అంజలి, రాధికను లక్ష్మిని తీసుకుని సరోజ వాళ్ళింటికి వెళ్ళింది.

సరోజ వాళ్ళది పాత పెంకుటిల్లు. కానీ అన్ని ఇళ్ళలాగానే ముందు బాగా ఖాళీ ఉంది. పెద్ద పందిరి వేసి ఉంది ఒక వైపు, వసారాలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పనులు చేసుకుంటున్నారు కొంతమంది ఆడవాళ్ళు.

అంజలి లోపలికి వెళ్ళింది. మంచం మీద చీరలు మడత పెడుతుంది సరోజ. అంజలిని చూసి చాలా సంతోషించింది. రాధికను, లక్ష్మిని పరిచయం చేసింది.

అంతలోకి సరోజ వాళ్ళ అమ్మగారు వచ్చారు. "ఏంటి పిన్ని సరోజకు అప్పుడే పెళ్ళి చేస్తున్నారు? ఇంకా పద్దెనిమిదేళ్ళు కూడా లేవు"

"పెద్ద చదువులు ఎటూ చెప్పించలేదు ఎప్పటికైనా ఒకరి చేతిలో పెట్టాల్సిందే అదే తొందరగా చేస్తే మా భారం తగ్గుతుంది" అన్నారు నవ్వుతూ.

"రా అక్కా చీరలు చూద్దువుగానీ" అంది సరోజ. ముద్దబంతి పువ్వులాగా ఉంది సరోజ పెళ్ళి మాటలవల్ల వచ్చిన సిగ్గు ఏమో కానీ కళ్ళల్లో ఓ మెరుపు ఉంది.

"ఏంటి మీ కాబోయే ఆయన కబుర్లు?" అంది అంజలి.

"గుంటూరు కాలేజీలో లెక్చరర్‌గా చేస్తున్నారు. ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు. వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాక తను చేసుకుంటున్నారు" సిగ్గుగా చెప్పింది.

"మేము ఇచ్చే కట్నంకి సరే అన్నారు. దాంతో అందరికీ నచ్చారు" అంది.

"అక్కా సమయానికి వచ్చావు. నా పెళ్ళి దగ్గరంతా నువ్వే ఉండాలి. నన్ను తయారు చేయాలి" అంది.

"చిన్నప్పుడు, నా వెనకాలే తిరిగేది, సంక్రాంతికి గొబ్బెమ్మలు దగ్గర్నుండి పొలాల గట్ల మీద తిరగటం దాకా. వీళ్ళ అక్క, నేను సరోజ కలిసి చేసేవాళ్ళం" అంది అంజలి రాధిక లక్ష్మితో.

"మరి వీళ్ళ అక్క ఏది?" అంది లక్ష్మి.

"పెళ్ళి కట్నాల దగ్గర పేచీలు వచ్చి, అక్కను మా ఇంటికి పంపరు వాళ్ళు. ఈ పెళ్ళి కుదిరాక నాన్నవెళ్ళి పిలిచి వచ్చారు. మరి వస్తారో లేదో" బెంగగా అంది సరోజ.

మౌనంగా చీరలు చూస్తూ ఉండిపోయారు అందరూ. సరోజ వాళ్ళ అమ్మగారు వచ్చి భోజనానికి ఉండిపొమ్మన్నారు.

"ఇప్పుడు కాదులే పిన్ని, చాలా పని ఉంది మధ్యాహ్నం" అని స్కూల్‌లో చేయబోయే పని సంగతి చెప్పింది. కాసేపు కబుర్లు చెప్పి బయలుదేరారు అందరూ.

"రేపు పెళ్ళి కూతురును చేస్తున్నాం. సాయంత్రం వచ్చి బొట్టుపెట్టి పిలుస్తాను. కానీ ముందరే చెపుతున్నా. రేపు అందరూ భోజనానికి రావాలి" అన్నారావిడ.

ఇంటికి వచ్చి అన్నపూర్ణగారితో కబుర్లు చెప్పుతూ భోజనం పూర్తిచేసేసరికి సీతారామయ్యగారు, అందరూ సామాన్లతో వచ్చారు.

"అనుకున్నవి అన్నీ తెచ్చాం, కానీ అవి పెట్టడానికి బాగ్ ఏదో దొరకలేదు. ఎలా ఇవ్వాలి?" అన్నాడు వివేక్.

"ముందు భోజనం చెయ్యండి. ఈ లోపల ఆలోచించొచ్చు" అంది అంజలి.

"ఎంత ఆలోచించినా, అన్నిటినీ కలిసి ఎలా ఇవ్వాలో అర్థం కాలేదు" ఉండండి రవిగారిని అడుగుదాం. ఏమన్నా ఐడియా ఇస్తారేమో?" అని అంజలి రవికి ఫోన్ చేసింది.

"హాయ్ అంజలి" అన్నాడు రవి ఎత్తుతూనే.

"సారీ డిస్టర్బ్ చేస్తున్నానా?" అంది అంజలి మొహమాటంగా" లేదు. చెప్పండి" అన్నాడు.

"సాయంత్రం ఇవ్వాల్సిన వస్తువులన్నీ కొన్నాడు వివేక్. అవి పెట్టటానికి బాగ్స్ ఏవీ లేవు. ఎలా ఇవ్వాలి అందరికీ అని"

"వస్తువులా? ఏం కొన్నారు? ఎన్ని రకాలు కొన్నారు? అనవసరంగా ఎందుకు ఇంత ఖర్చుపెట్టారు."

"అబ్బే పర్లేదు. నేనేమీ చెప్పలేదు. తనే తెచ్చాడు" అంది అంజలి.

"నా దగ్గర కూడా బాగ్స్ ఏమీ లేవు. నేను సాయంత్రం ఏడుగంటలకు మీ దగ్గరకు వస్తాను. అందరం కలిసి స్కూల్‌కి వెళదాం."

"మీకెందుకు శ్రమ. మేమే వచ్చేస్తాం" అంది అంజలి.

"లేదు శ్రమేమీ లేదు. సాయంత్రం కలుద్దాం" అని పెట్టేశాడు.

"అన్నం తినేటప్పుడు కూడా ఈ ఫోన్లేంటి. అంజలి అంటే సీతారామయ్యగారి అమ్మాయా?" కుతూహలంగా అడిగారు రవి వాళ్ళ అమ్మ సావిత్రిగారు.

"ఊ.. సాయంత్రం స్కూల్‌లో మీటింగ్ ఉంది. చెప్పాగా. ఆ అమ్మాయి వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ అందరూ వచ్చారని" అన్నాడు రవి.

"చాలా కాలం అయ్యింది ఆ అమ్మాయిని చూసి ఎలా ఉందో!?" అంది సావిత్రి.

"చాలా అందంగా ముగ్ధంగా ఉంటుంది" మనసులో అనుకున్నాడు రవి. గబగబా భోజనం కానిచ్చి బైటకు వెళ్ళిపోయాడు.

సాయంత్రం 6గంటలకల్లా అందరూ తయారయ్యి కూర్చున్నారు. ఆరున్నరకు రవి వచ్చాడు. జీపు తీసుకుని, రవి జీపు దిగటం చూసి అంజలి లోపలికి వెళ్ళి, ట్రేలో మంచినీళ్ళు కొంచెం టిఫెన్ పెట్టుకుని తీసుకొచ్చింది. తెల్లటి కాటన్ చీర మీద పూలు పడుతున్నట్లున్న డిజైన్ చీరకట్టుకుంది అంజలి.

సంస్కారం కాదని తెలిసినా, చూపు తిప్పుకోలేకపోయాడు రవి. "తీసుకోండి" అంది నెమ్మదిగా అంజలి.

"అబ్బే ఇవన్నీ ఎందుకు?" తడబడుతూ అన్నాడు రవి.

"పర్లేదు. అంతా అయ్యేసరికి లేట్ అవుతుంది కదా టీ తీసుకొస్తాను" అని లోపలికి వెళ్ళబోయింది.

"వద్దు వద్దు ఇప్పుడే టీ తాగి వస్తున్నా ఇంటినుండి" అని అట్టపెట్టెలు జీప్‌లో పెడదాం" అన్నాడు.

"మేం పెట్టేస్తాం మీరు కూర్చోండి" అని బైటకు వెళ్ళారు ముగ్గురు మగపిల్లలు.

"ఎంత మంచి పిల్లలో. వివేక్ మరీను. బాగా డబ్బున్నవాళ్ళ అబ్బాయంట. కానీ కల్మషం లేకుండా కలిసిపోయాడు. పొద్దున ఇవన్నీ తనే కొన్నాడు. నేను కొంత డబ్బు ఇస్తానన్నా వినలేదు" అన్నారు సీతారామయ్యగారు.

"అదంతా నిన్ను కాకా పట్టటానికా?" నవ్వుతూ అంది రాధిక అంజలిని చూస్తూ.

నెమ్మదిగా అన్నాకానీ అందరికీ వినిపించింది.

"రాధీకి బుద్ధిలేదు ఏదో వాగుతుంది" కోపంగా అంది అంజలి. రవి సాలోచనగా వీళ్ళందరి వైపు చూస్తూ లడ్డు తింటున్నాడు.

"లడ్డూ బాగుంది. నాకు చాలా ఇష్టమైన స్వీటు" అన్నాడు రవి టాపిక్ మారుస్తున్నట్లు.

"నాకు కూడా చాలా ఇష్టం. అందుకని నేనెప్పుడు సెలవులకు వచ్చినా అమ్మ చేస్తుంది" అంది అంజలి.

అందరూ బైటకు వచ్చారు. "మేం డెట్టాల్ సోప్స్, డెట్టాల్ లిక్విడ్, గాజుగుడ్డ, దూది రోల్, యాంటిసెప్టిక్ ఆయింటిమెంట్ తెచ్చాం. అన్నీ వేరే వేరే డబ్బాల్లో వున్నాయి. ఫస్ట్ ఎయిడ్ కిట్‌లాగా ఉంటుంది కదా" అన్నాడు వివేక్.

"చాలా బాగుంది ఐడియా" అన్నాడు సంతోషంగా రవి.

జీప్‌లో అందరూ హైస్కూలుకు వెళ్ళారు. లోపల రెండు క్లాసుల్లో ఆడవాళ్ళు, మగవాళ్ళు కూర్చుని ఉన్నారు. క్లాసులు పక్కపక్కనే ఉండటంతో రవి అందరిని ఉద్దేశించి "ఓ రెండు మూడు రోజులు మామూలు పాఠాలు కాకుండా వేరే విషయాలు నేర్చుకుందాం. ఆడవాళ్ళు ఒక గదిలో మొగవాళ్ళు ఓ గదిలో కూర్చోండి" అన్నాడు.

వీళ్ళందరూ ఎవరు రవిబాబుతో అని అందరూ వాళ్ళల్లో వాళ్ళే మాట్లాడుకుంటూ, వేరే వేరే గదుల్లో కూర్చున్నారు.

"నేను ఆడవాళ్ళ గదిలో, నన్ను పరిచయం చేసుకుంటాను. కొంతమందికి మా నాన్నకానీ, నేను కానీ తెలుసుకదా. మీరు వివేక్ వాళ్ళను ఇంట్రడ్యూస్ చెయ్యండి" అంది రవితో అంజలి.

ఆడవాళ్ళ గదిలోకి నడిచారు అంజలి, రాధిక, లక్ష్మి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments